

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

at give baade B-Mærkerne og et af Mærkerne uden for den egentlige Rationering Gyldighed allerede nu, det sidste for Brikketers og Tørvs Vedkommende, er et Udtryk baade for et Ønske om at levere paa saadan en Maade, at Omkostningerne bliver mindre, og et Ønske om at faa Fart i hele Fordelingen af Brændselet.

Jeg haaber, det ærede Medlem Hr. Villemoes er enig med mig i, at grove og bevidste Overtrædelser af de Bestemmelser, der træffes, maa man vende sig haardt imod. Det kan jo dog ikke nytte, at nogen tilsidesætter Bestemmelserne og derved faar en Fordel uden at blive ramt af den Straf, som hjemles i Loven.

Bestemmelsen angaaende de 2,5 pro mille er jo ændret i det andet høje Ting, for at man ikke skulde være bundet til dette som Maksimum. Kan Promillen nedsættes, ved at Omkostningerne bliver mindre, er det ogsaa Mening, at den skal nedsættes. Staten skal naturligvis ikke tjene paa denne Afgift, den skal kun gaa til de nødvendige Udgifter.

Til det ærede Medlem Hr. Lange vil jeg gerne sige, at jeg tror nu ogsaa, der har været nogen Utilfredshed med de mange Udvalg og de noget store Udvalg, ogsaa fordi de store Udvalg jo ikke paa den Maade kan være medraadende, som et mindre, handledygtigt Udvalg kan være det. Men jeg sagde i øvrigt selv, at Det erhvervsøkonomiske Raad rimeligvis vilde faa et bedre Omdømme, naar det var afgaaet ved Døden — saaledes som vi jo alle faar det.

Endvidere kan jeg godt give det ærede Medlem Ret i, at naar man gennemlæser de nugældende Love og forsøger at se, hvor man har Hjemmelen til i lange Perioder at forbyde Salg af visse Varer, kan det være lidt vanskeligt at finde en saadan Hjemmel. Jeg mener dog, at en vis Bemyndigelse findes der vel nok i de Bestemmelser, som svarer til nærværende Lovforslags §§ 3 og 4. Det ærede Medlem ved, at i hvert Fald en af de Bestemmelser, der er truffet med Hensyn til at forbyde Salg af Varer i en længere Periode, er truffet af Grunde, som jeg tror, det ærede Medlem vil indrømme det var nødvendigt at tage et vist Hensyn til.

Priskontrolraadet er ifølge Sagens Natur ikke populært — det skal det vel egentlig heller ikke være —, og det staar i denne Tid over for en meget vanskelig Opgave. Vi prøver til den ene Side alle at sige, at Prisniveauet ikke maa stige. Naar vi tænker paa den Politik, der blev ført for

et Par Maaneder siden omkring hele Lønspørgsmaalet, saa var den ene Side af Sagen, at Lønnen ikke maatte stige, men naturligvis var Formaålet samtidig dermed at holde Priserne nede, saa godt man kunde. Jeg kan kun sige til det ærede Medlem Hr. Lange, at jeg er jo saa ny i Tjenesten, at jeg ikke i min Egenskab af Minister har staaet over for noget af de Eksempler, som det ærede Medlem nævnte, selv om jeg nok har staaet over for dem tidligere, men hvis de bliver forelagt mig, vil jeg naturligvis prøve dem. Jeg vil drøfte Spørgsmaalet om Detailhandleravancen med de paagældende Embedsmænd, og jeg kan tilsige, at ethvert rimeligt Hensyn skal blive taget.

Til det ærede Medlem Hr. Lannung skal jeg — næst at takke ham for hans Indstilling til Lovforslaget — kun gøre den Bemærkning, at jeg er i Dag, som jeg hele Tiden har været det, af den Anskuelse, at naar vi kommer til store og afgørende Spørgsmaal — saaledes som jeg tror, det ærede Medlem Hr. Lange, da vi i September havde Bemyndigelsesloven til Behandling, nævnte Kornloven og andre Spørgsmaal —, da bør de i saa vid Udstrækning som muligt forelægges Rigsdagen, saaledes at denne direkte kan øve sin Indflydelse paa disse store og afgørende Spørgsmaal.

Villemoes: Da Lovforslaget jo nu skal henvises til Behandling i et Udvalg, skal jeg ikke trætte Tingets Medlemmer med at holde en lang Tale. Jeg skal kun gøre to korte Bemærkninger.

Den ene er til den højtærede Minister, og den gaar ud paa, at selvfølgelig skal grove Lovovertrædelser straffes, men der kan ogsaa laves saa vanskelige og pludselige Bestemmelser, at de næsten ikke er til at overholde. Ellers er jeg naturligvis enig med Ministeren.

Jeg vil dernæst gerne sige til den nye Ordfører for det radikale Parti (Lannung) — jeg har jo gennem Aarene slidt adskillige Ordførere for det radikale Parti paa dette Omraade —, at jeg tvivler ikke om, at det radikale Parti har haft Vanskelighed ved at stemme Ja hele Vejen igennem. Endvidere vil jeg hævde, at der ikke har været ført nogen Siksak-Politik fra Venstres Side. Venstre gik med til denne Lovgivning af tvingende Nødvendighed, fordi vi var klar over, at der skulde gennemføres en Lov paa dette Omraade, efter at der var sket den Forandring i Verdensomsætningen, at man skulde tuskhandle, sælge sine Varer til dem, der købte ens Varer. Men da saa det ærede Medlems